

<p>Logotyp</p> 	<p>Nazwa instytucji</p> <p>Muzeum Ustrońskie</p>	
<p>Tytuł jednostki / publikacji / fotografii Rada Społeczno – Gospodarcza przy Sejmie zaopiniowała projekt prawa przewozowego, „Życie Warszawy”, 26 – 27 maja 1984 r., nr 125, s. 2.</p>		
<p>Ilość stron oryginału 1</p>	<p>Ilość skanów 1</p>	<p>Liczba plików publikacji 5</p>
<p>Autor (rys)</p>	<p>Wydawnictwo / zakład fotograficzny Warszawa</p>	<p>Skan okładki</p>
<p>Miejsce wydania Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „Prasa- Książka-Ruch”</p>	<p>Rok wydania / Data powstania 1984</p>	
<p>Sygnatura ---</p>	<p>Rodzaj zasobu (np. zdjęcie, czasopismo itp.) 1</p>	
<p>Wymiary (wys x szer) 14,5 x 20,2 cm</p>	<p>Stan zachowania ---</p>	<p>Charakterystyka skanowanego obiektu Relacja z posiedzenia Rady Społeczno – Gospodarczej przy Sejmie PRL, na którym żywo dyskutowano o rządowym projekcie ustawy ujednoliciącej różne akty normatywne regulujące prawo przewozowe.</p>
<p>Hasła przedmiotowe (okres historyczny, postacie, miejsce) XX wiek, Polska Rzeczpospolita Ludowa, Jan Szczepański,</p>		
<p>Hasła tematyczne (np. miasto, przemysł, kuznia, letnicy itp.) polityka, społeczeństwo, Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, „Życie Warszawy”, gospodarka, problemy gospodarcze, Rada Społeczno – Gospodarcza przy Sejmie PRL, Sejm PRL, przemysł, rolnictwo, socjalizm, transport. Prawo przewozowe, kultura</p>		
<p>Prawa autorskie ---</p>		

ZAKRAJU ZAKRAJU

Rada Społeczno-Gospodarcza przy Sejmie zaopiniowała projekt prawa przewozowego

(P) (Obsługa własna). Młoda jest Rada Społeczno-Gospodarcza przy Sejmie. Zaledwie w lipcu 1982 roku Prezydium Sejmu zatwierdziło regulamin nowego organu w naszym życiu państwowym, a już w ciągu tych niespełna dwu lat rada sformułowała 35 opinii dotyczących przekazanych jej przez sejmowe władze projektów ustaw i dokumentów rządowych.

W piątek 25 bm. na swoim dwudziestym posiedzeniu rada wypowiedziała się na temat nowej ustawy: prawo przewozowe.

Zgodnie z opracowanymi regulami gry — nad projektem ustawy pracował zespół roboczy. Przewodniczył mu członek rady, Kazimierz Kąkol. Zespół zaznajomił się nie tylko z projektem ustawy, ale również z projektami aktów wykonawczych. W pracach zespołu uczestniczyli przedstawiciele resortu komunikacji, arbitrażu gospodarczego oraz federacji konsumentów.

Członkowie rady nie ograniczyli się jedynie do rozpatrzenia rządowego projektu aktu prawnego. Interesowały ich także kwestie jak zdolność przewozowa, sprawność obsługi kolei i innych przewoźników, a także kwestie kultury i komfortu przewoźów,

Jak stwierdza się w opinii, „projektowana ustawa — znieurzająca m.in. do uregulowania zasad odpowiedzialności przewoźników, zasad dochodzenia roszczeń z tytułu niewykonania czy nienależytego wykonania umowy przewozów, może stać się czynnikiem dyscyplinującym przewoźnika i jego aparat”.

Jest to potrzebne z uwagi na niepokojącą sytuację w dziedzinie przewozów.

Analizy Najwyższej Izby Kontroli przeprowadzone na zlecenie Sejmu oraz analizy Komitetu Rady Ministrów ds. Przestrzegania Prawa, Porządku Publicznego i Dyscypliny Społecznej, znane akcje „Bezpieczeństwo torów”, „Semafor”, „Sygnał — słoń”, potwierdzają to, że źle się dzieje na kolei. Pokazują jednocześnie przyczyny zjawisk negatywnych.

Członkowie rady wskazywali w wielogodzinnej dyskusji na konieczność konsekwentnego i rygorystycznego przestrzegania porządku, dyscypliny, regularności i bezpieczeństwa przewozów. Jak stwierdzono, organizacyjne usprawnienia są niezbędne, tym bardziej że koleje nasze przewożą dwukrotnie więcej ładunków niż koleje Francji i RFN łącznie. I to w sytuacji, gdy postępuje dekapitalizacja bazy technicznej, gdy uzbrojenie techniczne sieci i taboru jest znacznie poniżej normy, a problemy kadrowe stanowią gordyjski węzeł.

W opinii zredagowanej przez radę stwierdza się, że nowe prawo przewozowe „doprowadzi do uporządkowania krajowego prawa przewozowego”. Liczba aktów normatywnych, dotychczas obowiązujących jest znaczna, ranga tych aktów zróżnicowana, niektóre unormowania zdezaktualizowały się, gdzieś są luki i niedostateczna precyzja sformułowań.

Projekt ustawy „prawo przewozowe” zawiera liczne upo-

ważnienia i delegacje dla wydania aktów wykonawczych. Zawierając w blisko 90 artykułach rozwiązania merytoryczne, projekt przewiduje 5 delegacji dla Rady Ministrów i 14 delegacji dla ministra komunikacji do wydania aktów normatywnych niższej rangi. Członkowie rady kwestionowali te tak liczne upoważnienia, niemniej zostali przekonani argumentem przedstawicieli resortu.

Jakie były te argumenty? Niemożność objęcia przepisami zagadnień o mniejszym stopniu ważności, konieczność bardziej uproszczonego trybu legislacyjnego dla przepisów, które z uwagi na postęp techniczny i ekonomiczny mogą się szybko zdezaktualizować itp.

Rada Społeczno-Gospodarcza w swojej opinii zawarła 10 punktów odnoszących się do sformułowań poszczególnych artykułów projektu prawa przewozowego. M.in. postuluje się rychłe unormowanie sytuacji prawnej komunikacji komunalnej (znaczenie społeczne transportu komunalnego jest oczywiście, zaniebdania w jego funkcjonowaniu — ewidentne; stąd pilny charakter tego postulatów). Ponadto rada zwraca uwagę na konieczność zrównania praw i obowiązków przewoźników oraz ich klientów; na kwestie odpowiedzialności przewoźnika za szkody jakie poniósł podróżny itp. itd.

W sumie projekt prawa przewozowego został oceniony przez Radę Społeczno-Gospodarczą przy Sejmie pozytywnie. Jak stwierdza się w opinii „ustawa ta powinna się przyczynić do uporządkowania i usprawnienia tej dziedziny życia społeczno-gospodarczego”. (rys)